panneks. Sepärraſt panni temma ſe terwe rahha weel ſelſammal öſel ſeñna mahha, kus ta olli ſedda wotnud. Se pimme läks ſeñna teiſel päwal, leidis omma rahha, tännas Jummalat, ning olli rahhul et ta omma olli leidnud. Pärraſt tulli ta jälle omma naabriga kokko, ning hakkas räkima, mis luggu ſe rahhaga olli olnud. Ja naeris ſedda warraſt. Olleks temma nüüd ſeſt paljo többiſend et temma rahha olli ärra, ſiis olleks ſe naaber mitte nenda jälle olnud, et ta ſedda rahha olleks jälle ärrapannud. Nenda ſaab üks pimme innimenne omma moistusſega woimuſt ülle ſedda, kellel ſilmad peas on.

Öpetus.

Üks tark nink taſſane meel, mis heade mõttedega ühte ſünnib on parrem kui paljo rahha.

Konnad.

Konnad haukuſid ning karjuſid keigeſt wäest, et ſe wee Jummal peaks nendele ommeti üht kunningat andma, kes nendele woiks kohhutmoiſtada. Se wee jummal naeris ning wiſkas üks ſuur pak ſennawee ſiſſe. Eeſt kohhiſemisſeſt kohkuſid need konnad wägga ärra, ning puggeſid mudda ſiſſe ja ollid wait, ſenni kui ſe pak wee peäle uius. Kui ſe pak agga ääres tulli ning wagga olli, ſiis tõſtſid nemmad ommad pead ülles ning piddid waatma, mis nende uus kunningas teggi. Kunningas maggab. Jubba tullewad monningad liggidel. Temma maggab ikka weel. Üks öige julge läks ta jure. Temma maggab weel ning maggab ka iggawesseks aiaks ütles ſe ninnakas. Nüüd tullid keik kous, ning naerſid omma kunningat, ja teggid keikſuggused innimed temmaga. Ta jälle teiſt korda hakkaſid hau-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 21